

Kitüntetések a pedagógusnap alkalmából

Egy-egy szál vörös szegfűvel várták tegnap Zalaegersze- gen, a MESZÖV székházban rendezett ünnepségen azokat a nevelőket, akik a pedagógus- nap alkalmából országos, vagy megyei kitüntetésben részesültek.

Kovács Lajos, a megyei ta- nács művelődésügyi osztálya- nak vezetője üdvözölte me- leghangú beszédében az egy- begyűlt, áldozatkész munkát végzett tanárokat, óvónőket, technikai alkalmazottakat, ta- nítókat, szakoktatókat, el- mondva, hogy négyen a fővá- rosban veszik át az oktatási miniszter által adományozott ma- ras kitüntetést a zalaiak közül. Így Kiváló Óvónő lett Kúronya Istvánné, kanizsai városi vezető óvónő, Kiváló Tanító kitüntetést kapott Csermely Ferencné, a kanizsai Zrínyi utcai általános iskola igazgatóhelyettese és Győre Erzsébet, a zalaszentgyörgyi általános iskola tagiskola-ve- zetője, Kiváló Tanár pedig dr. Németh György, a zala- egerszegi Csányi László Köz- gazdasági Szakközépiskola igazgatója.

Ezután Koplár Lajos, a me- gyei tanács elnökhelyettese adta át az Oktatásügyi Kiváló Dolgozója kitüntetést Abra- hám Istvánné zalaegerszegi, Babos Tiborné zalaegerszegi, Bán József csapi, Blazsetin István tótszerdahelyi, Demeter Sándorné nagykanizsai, Fel- halmi Ferencné tornyiszent- miklósi, Györkös Dezső zala- szentgróti, Háncs Lajosné nagykanizsai, Hári Ferenc nagykanizsai, Hollé István zala- egerszegi, Horváth Jenő nagykanizsai, Imics Lászlóné miklósi, Karácsony György zalaapáti, Lepsényi Imre zala- egerszegi, Liplin Ferencné nagykanizsai, Marancsics Im- re zalaegerszegi, Marth Béla zalaegerszegi, dr. Meitner Bé- láné nagykanizsai, Németh Je- nőné zalaegerszegi, Németh Józsefné zalaegerszegi, Pász-

A kitüntetettek egy csoportja

tor Gézné zalaegerszegi, Sze- keres Istvánné alsónemesapá- ti, Turbulay László gutorföldi, Vas Gyula zalaegerszegi, Vi- zsy Károly zalalövői és Zso- vár László szepetneki pedagó- gusnak, illetve párt- és tö- meg szervezeti, valamint szak- irányítási dolgozóknak. Az egészségügyi miniszter iskola- orvosi munkájáért az Egész- ségügyi Kiváló Dolgozója cím- mel tüntette ki dr. Németh Ferenc zalaszentlászlói kör- orvost.

Az oktatási miniszter dicsé- ró oklevelét 44 nevelő kapta meg az ünnepségen, Kiváló dolgozó jelvényt pedig tizen- hárman vehettek át. A mun- kaügyi miniszter által adoma- nyozott dicséző oklevelét a zala- egerszegi 407-es számú ipari szakmunkásképző intézet há- rom dolgozója kapta meg, a megyei tanács elnöke pedig öt dolgozót részesített dicséret- ben. A kitüntetettek nevében

Karácsony György mondott köszönetet, majd Szabó János, a megyei pártbizottság osztá- lyvezetője tolmácsolta a megyei párt-vegrehajtóbizottság elis- merését a kitüntetett nevelők- nek, kérve tőlük, hogy járjan- nak élen az elkövetkezendők- ben a XI. pártkongresszus határozataiban rögzített okta- tásügyi célok valóra váltásá- ban. Az ünnepség szívélyes légkörben lezajlott fogadással ért véget.

Plusz ötvenegy millió forint

Munkaverseny a kanizsai Izzóban

Bár a kongresszusi munka- verseny időtartama alatt meg- szokottá vált, hogy egy-egy üzem kollektívája minden ko- rábbi teljesítményét túlszár- nyaló munkasikereket ért el, mégis úgy tűnik, hogy még mindig nem merültek ki a források, s az energia sem. Ezt tanúsítja az Egyesült Izzó Nagykanizsai Fényforrás- és Üveggyára dolgozóinak ide- i felajánlása is, amelynek összesített értéke megha- ladja az ötvenegy millió forintot.

Az idén a gyár valamennyi dolgozója, összesen három- ezerkettszáznyolcvan, egy em- berként csatlakoztak a mun- kaversenymozgalomhoz, a kö- zülük több mint kétezren szo- cialista vagy e címért küzdő brigádban tömörülve dolgo- znak felajánlásaik teljesítésén.

Az ideai munkaversenyben kiemelt jelentőségű a kanizsai Izzóban is a takarékoság. Mint a felajánlások tanúsít- ják, szinte nincs is olyan terü- let, ahol ne lehetne vala- mivel takarékoskodni; ésszerűbben bánni anyaggal, energiával, korábban hulla- dékba kerülő anyagok össze- gyűjtésével és ismételt fel- használásával, vagy akár a korszerűbb és mégis olcsóbb csomagolási eljárás bevezeté- sével sok-sok forintot megta- karítanak, s mindezeknek a vég- ső összege több mint har- mincöt millió forint lesz, a felajánlás szerint.

A feltételeket természetesen a gyár vezetőinek kell meg- teremteniük ahhoz, hogy a dolgozók e felajánlásaikat tel- jesíthessék, így az önköltsé- gcsökkentést szolgálja többek között nem egy műszaki-je- lesztési intézkedés is.

A termelő kollektívákénál jóval szerényebb, de mégis figyelmet érdemlő felajánlás a raktárgazdálkodási osztályon dolgozó szocialista brigádoké, akik a szállítási és raktározá- si költséget igyekeznek csök- kenteni negyedmillió forinttal.

Pontos érdeke a gyárnak, de a népgazdaságnak is, hogy ter- melési tervét is túlteljesítse a kanizsai izzó. A felajánlás szer- int

4 millió 369 ezer forinttal teljesítik túl ideai termelési tervüket,

a többlettermelésből értéke- sítésre kerülő gyártmányok árbevételére a felajánlások szer- int 4 millió 352 ezer forint

Világ proletárijai, egyesüljétek!

ZALAI Hírlap

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT ZALA MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XXXI. évfolyam, 126. szám

Ára: 80 fillér

1975. május 31., szombat

A mi parlamentünk a szocialista nemzeti egységbe kovácsolódott társadalmunk minden rétegét képviseli

Választási nagygyűlés Szegeden

Választási nagygyűlést ren- deztek pénteken a szegedi Sportsarnokban. A több mint háromezer érdeklődő részvete- lével lezajlott nagygyűlés el- nökségében foglalt helyet Apró Antal, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, az ország- gyűlés elnöke, Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságá- nak titkára, dr. Komócsin Mi- hály, a Csongrád megyei párt- bizottság első titkára, dr. Per- jési László, a Csongrád megyei tanács elnöke, a társadalmi és a közélet számos más vezetője. Dr. Kedvessy György egye- temi tanár, a Hazafias Nép-

front szegedi bizottságának el- nöke mondott megnyitót. Ezután Apró Antal, a szegedi

egy-egy számú választókerület képviselőjelöltje mondott be- szédet.

Apró Antal beszéde

Előjáróban részletesen szót Csongrád megye, s Szeged fej- lődéséről, majd — társadalmi kérdésekre áttérve — így foly- tatta:

— Rendszerünk nagy erőfor- rása a szocialista demokrácia. Társadalmunk milliós dolgozó tömegei cselekvően részt vesz- nek a hatalom gyakorlásában, a közügyek eldöntésében és intézésében. A Magyar Szocia- lista Munkáspárt, a szocialis- ta állam szüntelen törekvése, hogy az állampolgárok mind nagyobb lehetőséget kapjan- nak erre a tevékeny részvétel- re és mindinkább éljenek ezek- kel a lehetőségekkel. Ország- gunkban évek hosszú során nagy erőfeszítések történtek a szocialista demokrácia intéz- ményeinek és fórumainak ki- építéséért és működésük töké- leltetéséért.

— A XI. kongresszus arra is

nyomatékkal hívta fel a figye- met, hogy különös fontosságot tanúsítsunk a munkahelyi, az üzemi demokrácia továbbfej- lesztésének. A dolgozók véle- ményének meghallgatása a vállalati tervek kidolgozásánál, az érdemi beleszólás biztosítá- sa a vállalati gazdálkodásba, az igazgatói tanácsoknak mun- kásokkal való megerősítése növelni fogja a dolgozók fele- lősségudatát, erősíti a mun- kahelyi demokráciát.

— A szocialista építés vezető ereje a munkáosztály pártja, fő eszköze a népi állam. A szocialista társadalom építésének előrehaladásával növekszik az állam szerepe a gazdasági épi- tésben és a kulturális nevelő- munkában egyaránt. Államunk akkor tudja növekvő felada- tait jól ellátni, ha az állampol- gárok részéről mind nagyobb támogatást kap.

Választási rendszerünk demokratizmusa

Apró Antal a továbbiakban a néphatalom legfelsőbb kép- viselői és államhatalmi szervé- ről; az országgyűlésről be- szélt, s választási rendszerünk demokratizmusát jellemezve rámutatott: a választási tör- vény biztosítja, hogy a választó- polgárok gyakorlatilag az egész felnőtt lakosság, mint- egy 7,5 millió állampolgár — általános, egyenlő és közvetlen választójog alapján, titkos sza- vazással választja meg a kép- viselőket, egyéni választókerü- letek szerint.

— Azok a nemzedékek, ame- lyek már a felszabadulás után kapcsolódtak be a politikai életbe, csak hallomásból és a történelemórák anyagából ismerhetik, milyen éles osztály- harc folyt ebben az országban, s évtizedeken át mennyi áldo-

zatot követelt az általános egyenlő titkos választójogért folytatott harc. A reakciós uralkodó osztályok a választó- jog korlátozásával zárták ki a politikai életből, a hatalomból a munkásságot, a szegénypa- rasztságot. A Horthy-rendszer képviselői a parlamenti viták- ban nyíltan beszéltek erről.

Báró Prónay példaul még 1938-ban is büszkén hangoz- tatta a Parlamentben: „az én javaslatom kizárja a választó- jogból a bányászati alkalm- mazott munkásokat, kizárja az ipari munkásokat, kizárja a kereskedelmi életben négy ele- mível bíró alkalmazottakat, kizárja a közlekedési alkalmazottakat és az ipari napzamosokat. „Az ural- kodó osztályok foggal, kö-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Ülést tartott az Elnöki Tanács

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa pénteken ülést tartott.

Az Elnöki Tanács meghall- gatta az igazságügyminiszter jelentését a hazánk felszaba- dulásának 30. évfordulója alkalmából gyakorolt közkegye- lem végrehajtásáról. Az am- nesztiarendelet alapján eddig 1685 elfűtött büntetésének vég- rehajtását elengedték, 2810 személy ellen a büntetőeljár- rást megszüntették és mint-

egy 25 ezren mentesültek a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól. Az Elnöki Ta- nács megállapította, hogy az amnesztiarendelet végrehaj- tása megfelel a kitűzött célok- nak, és az igazságügyminisz- ter jelentését jóváhagyólag tudomásul vette.

Az Elnöki Tanács ezután bírákat mentett fel és választott meg, továbbá egyéni ke- gyelmi ügyekben döntött.

(MTI)

Küldöttgyűlés a dél-zalai tsz szövetségnél

Az új titkár dr. Gaál Jenő

Küldöttgyűlést tartott teg- nap délután a Dél-zalai Ter- melőszövetkezetek Területi Szövetsége Nagykanizsán, a MEZŐÉP székházában. Megje- lent és az elnökségben foglalt helyet dr. Csokona Sándor, a megyei pártbizottság titkára és Németh Gyula, a járási párt- bizottság első titkára is. Első napirendként az 1974-es év gazdálkodását vitatták meg az írásban kiadott előterjesztés

alján, amelyhez dr. Gaál Jenő megbízott titkár fűzött szóbeli kiegészítést. E napi- rend keretében szólt fel dr. Csokona Sándor és Németh Gyula is. Ezután Csárdy Je- nőné nöbizottsági elnök elő- terjesztése alapján értékelték a tsz szövetség nöbizottságá- nak múlt évi tevékenységét, majd elfogadták a szövetség

és a revizori iroda múlt évi költségvetésének teljesítéséről szóló beszámolót.

Végül szavazással kiegészít- tették a szövetség több bizott- ságát, ahol időközben a tagok eltávazása miatt üresedés volt. A más munkakörbe távozott Szabó Gábor helyett a kül- döttgyűlés dr. Gaál Jenőt, az eddigi titkárhelyettesét választotta meg a tsz szövetség új titkárának.

A könyv ünnepére

A könyv ünnepén köny- vekre emlékezem. Azokra a könyvekre, amelyek éle- tem folyamán megfordul- tak a kezemügyében és bánatot-örömet, különösen nyomasztó hangulatot hagytak maguk után. És gondolok azokra is, ame- lyek otthonra leltek a könyvespolcomon, hogy örökös jelenlétükkel min- dig figyelmeztessenek vá- lamire: születésre, halál- ra, türelemre, lázadásra, irgalomra és ítélletre.

Hiszek a könyvekben, mert kezdettől fogva az emberiség felvilágosodá- sának ügyét szolgálták, tükrözve híven bonyolult világunk történéseit, lé- lekeltantát. A könyv ünne- pén eszembe jut az is, mennyi szép pillanatot okoztak azok a barátaim, akik eltalálták, hogy szá- momra legszebb ajándék a könyv, de eszembe jut- nak suta melléfogásaim is, hány és hány csalódott pillantást láttam már éle- temben, amikor névnapra, születésnapra, vagy egyéb ünnepélyes alkalom kap- csán édesség, biszu vagy drága ital helyett könyvet nyújtottam át. Nem értet- tem és ma is csak kény- szeredetten veszem tudó- másul, hogy vannak még jócskán, akiknek a szemé- ben nem érték a könyv.

Mondják, hogy a ma embere egyre kevesebbet olvas és mielőtt kezébe veszi, előbb „megméri” a könyv súlyát, mert vaskos kötetek elolvasására nem vállalkozhatik — úgymond — ebben a rohanó időben.

Egyesek azt is mondják, hogy a televízió gyors, lát- ványos hírei, filmekbe fogalmazott pergő történe- ti szép lassan visszaszorít- ják a könyvet, hiszen eluralkodnak az ember ideje és figyelmé fölött. Mondják — s ha ez igaz lenne, méltán szomorkod- hatnánk — hogy a könyv, a folytonosság, a mara- dandóság és a megújódás biztosítóka jelentőségét

veszti lassan, s pár száz év múltán már csak bogar- ras nyenyecnek mennek majd el a porlepte múzeum- könyvtárba, hogy bele- kóstoljanak e halálra ítelt bölcsességbe.

Milyen jó, hogy gyana- kodhatunk e mondás iga- zában, látva a bővülő, az igényekhez igyekezőve al- kalmazkodó könyvtári há- lózatunkat vagy a könyv- vesbolgok évről évre nö- vekvő forgalmát, a könyv- kiadók széles körű vállal- kozásait és tróink-költőink mind elevenebb kontak- tusát a tömegekkel. Soha még ennyi könyv nem so- rakozott a családi otthon- ról szekrényeiben. Dicsé- rem még azokat is, akiket gyakorta vádolunk sznob- sággal, hogy csupán laká- suk díszítésére vásárolnak könyveket, mert ez a szán- dék sem akármilyen izlés- módosulást jelent. Milyen örvendetes, hogy korunk lakás-modelljében a tarka könyvsorozatokat, az izlés- sen elrendezett könyves- polcok teremtenek jellem- ző hangulatot és nem a pamutgombolyaggal játszó giccscicák vagy a házúg- tekintetű cigánylány-má- zolmányok.

Munkahelyeken, isko- lákban és odahaza mind- inkább életünk szerves tartozékává válik a könyv, s miközben türelmetlen- kedve aggodunk a könyv jövőjéért, a társadalom könyvállománya egyre gyarapszik és vele a gon- dolat építménye is maga- sodik.

Hiszek a könyvben, a könyv műhatatlanságá- ban és szépségében, ép- pen úgy, mint az ember- ben, aki a történelem kezdete óta rója a sorokat, megálmodja és kitalálja, kiszámítja és megfejt lé- tének értelmét, s a min- denség felé hatványozva vágyait, bibliofil papíron, díszkötésbe foglalja múlt- ját, jelenét és megsejtett jövőjét.

Magyar Katalin